

Κυριακή ΙΕ' Λουκά: Ζακχαΐος († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 24 Ιανουαρίου, 2020

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς προετοιμάζουν γιὰ τὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Αὐτὰ τὰ ἀναγνώσματα ποὺ ξεκίνησαν τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα δὲν εἶναι ἀπλὰ ἀσύνδετα μεταξύ τους· μᾶς δείχνουν πῶς νὰ προετοιμάσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ ὅπως μιὰ σκάλα, μᾶς ὁδηγοῦν στὴν στιγμή ποὺ θὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ συναντηθοῦμε μὲ τὴν πιὸ σπουδαία πραγματικότητα τῆς ἱστορίας, τὸ πιὸ σπουδαῖο γεγονός της - τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θὰ ἤθελα νὰ προσέξετε δύο πράγματα στο σημερινὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ Ζακχαΐος ἦταν κοντὸς στὸ ἀνάστημα καὶ ὅμως ἤθελε νὰ δεῖ τὸν Χριστὸ, νὰ Τὸν δεῖ κατάματα καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει, σκαρφάλωσε σὲ μιὰ συκομουριά γιὰ νὰ μπορέσει νὰ δεῖ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τοῦ πλήθους ποὺ εἶχε συγκεντρωθεῖ γιὰ νὰ Τὸν δεῖ. Αὐτὸ εἶναι ἓνα γεγονός ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τὴν ὁποία μπορούμε νὰ ὠφεληθοῦμε. Εἴμαστε ὅλοι τόσο μικροὶ· ὄχι μόνο σωματικὰ, ἀλλὰ πνευματικὰ, ἀπὸ κάθε ἄποψη, **οἱ καρδιὲς μας εἶναι πολὺ μικρὲς, ὁ νοῦς μας εἶναι περιορισμένος.** Ἄν ἐπιθυμοῦμε νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστὸ καὶ νὰ Τὸν δοῦμε καθὼς εἶναι πραγματικά, δὲν ἀρκεῖ νὰ προσπαθήσουμε - πρέπει νὰ σκαρφαλώσουμε, πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ ἓνα ὕψος ποὺ δὲν εἶναι δικό μας γιὰ νὰ δοῦμε αὐτὸ ποὺ διαφορετικὰ δὲν θὰ μπορούσαμε οὔτε νὰ δοῦμε, οὔτε νὰ καταλάβουμε. Αὐτὸ τὸ ὕψος ποὺ εἶναι προφανῶς τόσο ταπεινὸ ὅσο τὸ δέντρο ὅπου σκαρφάλωσε ὁ Ζακχαΐος, εἶναι **ἡ Ἐκκλησία.** Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ διδασκαλία της, τὴν ἐμπειρία της ποὺ δὲν ἐκφράζεται μόνο προφορικὰ μέσα ἀπὸ τὴ διδασχὴς, ἀλλὰ μὲ τὸν τρόπο ποὺ ζεῖ, ἐπειδὴ **ζῶ χριστιανικὰ σημαίνει ζῶ μιὰ ζωὴ ποὺ ἀφαιρεῖ κάθε τι περιττὸ.**

Ὁ Ζακχαΐος ἴσως νὰ μὴν τὸ ἔκανε γιὰ τὸ λόγο ποὺ κι ἐμεῖς συχνὰ δὲν τὸ κάνουμε, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο· ἴσως ἦταν πολὺ ὑπερήφανος, ματαιόδοξος, **ἴσως εἶχε βασιστεῖ πολὺ στὶς ἱκανότητές του,** ἴσως νὰ μὴν εἶχε σκεφτεῖ, ὅπως πολλοὶ ἔκαναν, κάνουν καὶ θὰ κάνουν, ποὺ πιστεύουν ὅτι δὲν χρειάζονται τὴν ταπεινὴ βοήθεια ποὺ τοὺς προσφέρεται, ἐπειδὴ μποροῦν νὰ φθάσουν μόνοι τους ψηλά. Ὅμως ὁ Ζακχαΐος δὲν νικήθηκε ἀπὸ τὴν ματαιοδοξία, τὴν ὑπερηφάνεια, ἐπειδὴ κάτι συνέβη μέσα του, καθὼς βλέπουμε στὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, καθιστώντας ἀπολύτως ἐπιτακτικὴ γι' αὐτὸν τὴν ἀνάγκη νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστὸ. Ἦταν πλέον ὠριμος καὶ ἐκείνη τὴ

στιγμή καθώς γνωρίζει ο καθένας όταν φθάσει αυτή η ώρα - είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο την κριτική και το μίσος και την έναντίωση, είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε ακόμη και την γελοιοποίηση, να συμπεριφερόμαστε μ' έναν τρόπο παράξενο για το περιβάλλον μας.

Αυτό το πρόσωπο ήταν, όπως θα λέγαμε σήμερα, διευθυντής τραπέζης και όμως δεν φοβήθηκε ούτε ντράπηκε τα γέλια που προξενούσε στο πλήθος επειδή ήταν έτοιμος να πάει πέρα από αυτό. **Τον ενδιέφερε περισσότερο να συναντήσει τον Χριστό από το ν' άνησυχεί για το τι θα μπορούσαν να σκεφτούν εκείνοι που δεν είχαν φτάσει στο επίπεδο της δικής του ώριμότητας να αγωνιούν για την αιωνιότητα. Και ο Χριστός τον είδε, επειδή μόνο αυτός είχε ξεπεράσει την ματαιοδοξία και την υπερηφάνειά του για να Τον συναντήσει.** Ο λόγος φαίνεται από τα τελευταία λόγια του Ευαγγελίου, δηλαδή στην έτοιμότητά του να τακτοποιήσει τη ζωή του για ν' αξίζει στον Καλεσμένο που θα έρχόταν στο σπίτι του.

Αυτές οι εικόνες δεν θα μπορούσαν να μάς δώσουν ένα σημαντικό μάθημα; Το γεγονός ότι είμαστε όλοι τόσο άσημαντοι κι όμως προτιμούμε να στέκουμε άγέρωχοι μέσα στην υπερηφάνεια, στην ματαιοδοξία μας, στην τυφλότητά μας από το να ωφεληθούμε από την εμπειρία αιώνων πάνω σε πράγματα που δεν καταλαβαίνουμε, που φαίνονται τόσο ταπεινά, τόσο μακρυνά, μακρυνά από την μεγαλοπρέπεια που αναζητούμε, επειδή αυτό που ψάχνουμε είναι ή μεγαλοπρέπεια πέρα από αυτό που πραγματικά είμαστε, αντί να αναζητούμε την σωτηρία που μπορεί να μάς βρει όπου κι αν βρισκόμαστε. Αυτή η ματαιοδοξία και η υπερηφάνεια είναι που μάς σταματά.

Δεν είναι κάτι που πρέπει να μάθουμε να νικάμε; Δεν μπορούν να νικηθούν με σκέψη, στοχασμό ή προσευχή. Μόνο όταν τις εκθέτουμε, τις περιφρονούμε, τόσο που οι άλλοι ίσως να μάς απεχθάνονται, τότε μπορούμε να τις ξεπεράσουμε, διότι μόνο τότε στεκόμαστε ενώπιον της κρίσης του Θεού και της Αλήθειας που μιλούν στην συνείδησή μας. **Κι αν θέλουμε στο τέλος να φέρουμε καρπούς χάριν της όδύνης, της λαχτάρας για Θεό, τότε πρέπει να είμαστε έτοιμοι να ενεργήσουμε, όχι να περιμένουμε έναν μυστικό φωτισμό, όχι κάποια πνευματική εμπειρία που είναι πάνω από εμάς, αλλά να κάνουμε πράγματα που είναι για τα δικά μας μέτρα.**

Ο Ζακχαΐος υποσχέθηκε να διορθώσει τη ζωή του. **Είμαστε έτοιμοι κι εμείς να δούμε τη ζωή μας κάτω από την κρίση του Θεού, να την διορθώσουμε, να δεχτούμε ν' αναγνωρίσουμε το πνευματικό, διανοητικό και συναισθηματικό μας ανάστημα και να έπωφεληθούμε από την βοήθεια που μάς προσφέρει ή σοφία αιώνων που όδηγησε εκατομμύρια ανθρώπων στην Βασιλεία του Θεού;** Αμήν.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Απόδοση στην νεοελληνική και Πηγή: agiazoni.gr)